

ТРИМА ДРУГАРИ

Трима другари тръгнали по свѣта. Тѣ се наговорили всичко да имъ бѣде общо. Пажтували много и огладнѣли. Имали само единъ хлѣбъ, който не стигалъ да се наяджтъ всички. Двамата другари се надумали да измамжтъ третия и да изяджтъ тѣ сами хлѣба, затова заговорили така:

— За трима ни хлѣба не стига. Хайде да си легнемъ да спимъ и, като се събудимъ, да разкажемъ кой какво е сънувалъ. На когото съньтъ бѣде най-добъръ, той да изѣде цѣлия хлѣбъ.

Всички се съгласили. Двамата сговорници заспали, а третия се само прѣсторилъ на за спалъ. Когато този се увѣрилъ, че другаритѣ му наистина спжтъ дълбоко, тихичко станжлъ, изялъ хлѣба и пакъ си легнжлъ ужъ да спи. По едно врѣме се събудили и другитѣ двама, станжли и наченжли да разказватъ сънищата си. Едина казалъ: „Сънувахъ, че единъ ангелъ ме отведе на небето — при Бога.“ Втория казалъ: „Азъ пѣкъ сънувахъ, че единъ дяволъ ме занесе въ пѣкала.“ При тѣзи думи се събудилъ и третия другаръ, който, макаръ и да слушалъ цѣлия имъ разговоръ, наченжлъ да си трие очитѣ, като че ужъ сънь сънува. Слѣдъ малко извикалъ: „Какъвъ е този шумъ? кой говори?“

— Ний сме, твоитѣ другари, отговорили, двамата.

— Че какъ така? Нима сте тука? Азъ сънувахъ, че едното ангелъ отнесе на небето